

шенно отрицателенъ. За най-добро доказателство, че съпружеский съюзъ не може да бжде при всеки случай неразривенъ, служи това, че разводъ-тъ (парясванието) сжществува въ много наций. Тия съврѣмѣнни народи, които сключватъ нераздѣлими бракове съставляватъ незначителна часть отъ всичко-то земно население, при това и у тѣхъ не разривность-та е получила начало-то си не твърдѣ отколѣ. Бракъ-тъ, разгледанъ като социално учреждение, трѣбва да се гарантира отъ законъ-тъ. Двѣ-тѣ страни, които доброволно сключватъ брачния контрактъ, сж длъжни да изпълняватъ условия-та на бракъ-тъ; ако една отъ страни-тѣ наруши тия условия, тя съ това прави единъ видъ прѣстѣпление; а тъй като това се счита за юридическо насилие на обидена-та страна, то законъ-тъ е длъженъ да защити невинния. А понеже нераздѣлность-та на бракъ-тъ прѣчи на това удовлетворение, естествено слѣдва, че тѣзи нераздѣлность е незаконна.

Бракъ-тъ въ врѣме на сключване-то на контрактъ, ако не прѣдставлява постоянна любовъ, то поне расчита само на едно расположение; та тогасъ възможно ли е да се обѣщае постоянна любовъ отъ една-та или друга-та страна? Можемъ ли се обрѣче че имашъ постоянно еднакъвъ взглядъ? Ако съпружеский обѣтъ се основава на чувство-то или на страсть-та, то да ли ще бжде благоразумно да се прѣдполага, че години-тѣ, страсти-тѣ, недостатки-тѣ физическо-то влияние на нравственно-то чувство, освѣнъ това, случайно-то откривание не незнайни-тѣ пороци и др. т. не ще докаратъ нѣкакво промѣнение въ чувства-та и взглядове-тѣ на сжпрузи-тѣ? Има ли законодатель-тъ право да унищожава това, което сама-та природа не е въ състояние да изличи? Не е ли странно да се привързва къмъ унищоженни-тѣ мисли и чувства това сжщество, което различни-тѣ прѣзъ животъ-тъ физически и морални стѣленовения сж го направили толкова промѣн-